

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

Ursache Petru
Toma Nadejda
Nicolaev Ghenadie
Alerguș Constantin
Moraru Petru

judecînd, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare, declarate de inculpatul Stavila Pavel Ion și avocatul acestuia, Antoci Maria, și de avocatul Șontea Daniel în numele inculpatului Constantin Andrei Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni din 18 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2015, în cauză penală în privința lui

Stavila Pavel Ion, născut la 19.08.1987, originar și domiciliat sat. Micăuți, r-nul Strășeni.

Constantin Andrei Ion, născut la 25.08.1987, originar și domiciliat în sat. Micăuți, r-nul Strășeni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 18.10.2011 – 18.03.2014;*
2. *Instanța de apel: 12.05.2014 – 30.01.2015;*
3. *Instanța de recurs: 29.04.2015 – 28.07.2015.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 18 martie 2014, **Stavila Pavel Ion** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare;
- art. 349 alin.(1¹) Cod penal la 1 (unu) an închisoare;
- art.287 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare;
- art. 349 alin.(1¹) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului Stavila Pavel i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă de 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului Stavila Pavel pe un termen de probă de 5 (cinci) ani.

Prin aceeași sentință a fost recunoscut vinovat și condamnat **Constantin Andrei Ion**:

- în baza art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare;
- în baza art. 349 alin.(1¹) Cod penal la 1 (unu) an închisoare;

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului Constantin Andrei i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin aceeași hotărâre au fost condamnați Solodchii Ion, Boroda Nicolae și Nicolaev Vasile, în privința cărora hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, la data de 30 mai 2011, aproximativ la orele 00:15, inculpații Solodchii Ion, Constantin Andrei, Boroda Nicolae, Nicolaev Vasile și Stavila Pavel, se aflau în centrul sat. Micăuți, la barul ÎI „Malai Elena”, toți fiind în stare de ebrietate, au numit-o cu cuvinte necenzurate pe proprietara barului Rusu Svetlana, pentru că nu le-a dat bere pe datorie și la cerința ei de a părăsi localul barului pentru a-l închide, inculpații nu au reacționat, încălcând ordinea publică. Pentru a curma acțiunile huliganice ale inculpaților, Rusu Svetlana, prin intermediul telefonului l-a chemat pe polițistul postului de poliție Micăuți a CPR Strășeni - Creangă Ion. Ajungând la fața locului OOS a PP Micăuți a CPR Strășeni, Creangă Ion, care se afla în exercițiul funcției, a fost ultragiătat de către Stavila Pavel, Solodchii Ion, Constantin Andrei, Boroda Nicolae și Nicolaev Vasile, care i-au jignit premeditat onoarea și demnitatea, apoi prin acțiuni, care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism cu obrăznicie deosebită, ultimii au înconjurat automobilul de serviciu de model VAZ 2106 cu n/î MAI 1614 condus de polițistul CPR Strășeni, Creangă Ion. După care Constantin Andrei s-a culcat sub roțile din spate ale automobilului pentru a nu-i permite să se deplaseze, iar între timp Solodchii Ion îl amenința pe polițistul Creangă Ion cu răfuială fizică, iar ceilalți inculpați au deteriorat numărul de înmatriculare și au sustras dispozitivul de iluminare din partea din spate stînga a automobilului de serviciu.

La data de 17 iulie 2011, aproximativ la orele 01:00, aflîndu-se în centrul sat. Micăuți, la barul ÎI „Malai Elena”, cet. Stavila Pavel, fiind în stare de ebrietate, a încălcat grosolan ordinea publică, exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, l-a numit cu cuvinte necenzurate și l-a stropit cu bere în față de polițistul postului de poliție Micăuți a CPR Strășeni Creangă Ion, care se afla în exercițiul funcției. Apoi i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2032/D din 16.08.2011 vătămări corporale ușoare, iar soției ultimului, Creangă Daniela, i-a aplicat o lovitură cu piciorul peste mîină, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico - legală nr. 256 din 02.09.2011, vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății și i-a deteriorat telefonul mobil de model „Samsung”.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocatul Panuș L. în numele inculpaților Constantin A. și de inculpatul Stavila P.

3.1. În apelul său, avocatul Panuș L. în numele inculpatului Constantin A. a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încetat procesul penal în privința inculpatului Constantin A., invocând faptul că potrivit prevederilor art. 63 alin. (2) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuît persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi, mai mult de 6 luni. Procurorul, după trei luni și 25 zile, pentru a nu încălca dreptul persoanei de a nu fi urmărită sau judecată de mai multe ori pentru aceeași faptă, garantat de art. 22 Cod de procedură penală, era în drept să reia urmărirea penală, respectând prevederile art. 287 Cod de procedură penală, care este o normă specială în raport cu alin. (6) art. 63 Cod de procedură penală - care este o normă generală. Astfel, în procedura de reluare a urmăririi penale, art. 287 Cod de procedură penală are prioritate. În acest caz, procurorul, deținând fapte noi ori recent descoperite sau depistând un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat urmărirea penală, era obligat, mai întâi, să emită ordonanța de reluare a urmăririi penale și după aceea să înainteze învinuirea lui Constantin A.

3.2. În apelul său, inculpatul Stavila P. a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, invocând faptul că declarațiile martorilor, depuse în timpul urmăririi penale, care nu au fost cercetate în cadrul instanței de judecată și care au fost puse la baza sentinței de condamnare, considerate ca fiind probe elocvente, nu au trecut procedura confruntării cu inculpatul, care este obligatorie în asemenea caz.

Astfel, în opinia apelantului i-a fost grav încălcat dreptul la apărare, deoarece organul de urmărire penală și instanța de judecată sunt obligate să asigure participanților la procesul penal deplină exercitare a drepturilor lor procesuale.

A mai menționat faptul, că sunt relevante și declarațiile martorilor, care au susținut că au fost presați și impuși în cadrul urmăririi penale să scrie declarații favorabile părții vătămate Creangă I. pentru a-l învinui pe Stavila P., ulterior acești martori, nesusținându-și declarațiile din cadrul urmăririi penale, au cerut a fi recunoscute drept veridice cele depuse în instanța de judecată, fapt ce nu a fost luat în considerare de către instanță, aceasta punând la baza sentinței declarațiile acestor martori de la urmărirea penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2015 a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Panuș L. în numele inculpatului Constantin A., iar apelul declarat de inculpatul Stavila Pavel, a fost respins ca depus peste termen, cu menținerea sentinței atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând

asupra vinovăției inculpaților Constantin A. de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin.(2) lit. b), art. 349 alin.(1¹) Cod penal și Stavila P. de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin.(2) lit. b), 349 alin.(1¹), 287 alin.(1) și art. 349 alin.(1¹)Cod penal.

Verificând legalitatea pedepsei stabilite inculpaților, instanța de apel a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, stabilindu-le o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunile săvârșite.

Referitor la argumentele avocatului apelant precum că a fost încălcat termenul de menținerea a inculpatului Constantin A. în calitate de bănuît, Colegiul penal le-a considerat nefondate, deoarece din materialele cauzei rezultă că la 07.09.2011 a fost pornită urmărirea penală pe semnele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. 2 lit. b) Cod penal, care a avut loc la 30.05.2011 (f. d. 146, vol. 1).

Prin ordonanța din 27.09.2011 Constantin A. a fost recunoscut în calitate de învinuit și tot la 27.09.2011 a fost audiat în această calitate (f. d. 154, 156 vol. 1), fiind preîntâmpinat despre necesitatea de nepărăsire a localității fără consimțământul organelor de urmărire penală (f. d. 169, vol. 1).

Astfel, în opinia instanței de apel, nu au fost încălcate prevederile art. 63 Cod de procedură penală în privința inculpatului Constantin A., deoarece acestuia i-au fost aduse la cunoștință ordonanțele emise în privința lui, informația privind drepturile sale în calitate de bănuît, iar acesta nu a depus careva plângeri sau demersuri.

În ce privește apelul declarat de inculpatul Stavila P., instanța de apel l-a considerat ca depus peste termenul legal de 15 zile, prevăzut de art. 402 alin.(1) Cod de procedură penală, constatând din materialele cauzei că sentința instanței de fond a fost pronunțată integral la data de 18 martie 2014, fiind primită contra semnătură de inculpatul Stavila P. în aceeași zi, adică la 18 martie 2014 (f. d. 210, vol.1), însă apelul a fost depus de către inculpat la 24 aprilie 2014 (f. d. 217, Vol. 2).

De asemenea instanța de apel a indicat că, nu au fost prezentate probe de către inculpat, care ar confirma că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

La fel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a omis să indice termenul pedepsei executate de către inculpatul Constantin A., iar instanța de apel nu este în drept să agraveze situația inculpatului în propriul apel și din acest considerent, Colegiul a indicat momentul începerii executării termenului de închisoare, urmînd ca judecătorul de instrucție să calculeze termenul executat pe această sentință și pe o altă sentință pe care este condamnat inculpatul Constantin A.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către inculpatul Stavila P. și avocatul acestuia, Antoci M., și de avocatul Șontea D. în numele inculpatului Constantin A.

6.1. În motivarea recursului inculpatul Stavila P. și avocatul acestuia, Antoci M. invocă ilegalitatea deciziei instanței de apel, care neîntemeiat a conchis că apelul declarat de inculpatul Stavila P. este depus peste termen, prin indicarea în textul

deciziei a faptului că inculpatul a primit copia de pe sentința motivată la 18 martie 2014, iar cererea de apel a depus-o la 24 aprilie 2014.

Recurenții menționează faptul, că potrivit materialelor anexate la recurs se constată faptul că prima cerere de apel a fost depusă de către inculpatul Stavila P. la data de 02 aprilie 2014 sub numărul de intrare 2901, însă a fost remisă cu scrisoare de însoțire cu numărul 5554 din 08 aprilie 2014, din motivul nerespectării prevederilor art. 405 alin.(4) Cod de procedură penală. Ulterior, au fost lichidate neajunsurile și depusă cererea de apel, care este datată cu 24 aprilie 2014.

În opinia recurenților cererea de apel a fost declarată în termenul legal de 15 zile, prevăzut de art. 402 alin.(1) Cod de procedură penală, iar instanța de apel a admis o eroare gravă, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Solicită, casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță în alt complet de judecată.

6.2. În motivarea recursului avocatul Șontea D. în numele inculpatului Constantin A. indică aceleași motive ca și în cererea de apel depusă de avocatul Panuș L. în numele inculpatului Constantin A., și invocă temeiurile prevăzute în art. 427 alin.(1) pct. 6) – *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței,* oate fiind valabile în speța dată, pct. 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;* precum și pct. 12) Cod de procedură penală – *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Solicită, casarea hotărîrilor de condamnare a inculpatului Constantin A. de săvârșirea infracțiunilor imputate, adoptate de către instanțele ierarhic inferioare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie încetat procesul penal în privința acestuia, deoarece există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitînd respingerea acestora, cu menținerea hotărîrii atacate ca fiind legală și întemeiată.

8. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că recursul ordinar declarat de avocatul Șontea D. în numele inculpatului Constantin A. urmează a fi respins, ca inadmisibil, iar recursul ordinar declarat de inculpatul Stavila P. și avocatul acestuia, Antoci M. urmează a fi admis, din următoarele considerente.

8.1. Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecînd recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

Avocatul Șontea D. în numele inculpatului Constantin A. invocă în recursul declarat temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) – *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu*

cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, toate fiind valabile în speța dată, pct. 10) - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, pct. 12) Cod de procedură penală - faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizînd decizia atacată, Colegiul constată că temeiul invocat de către recurent, prevăzut în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția acesteia.

În această ordine de idei, Colegiul remarcă faptul, că potrivit normelor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărîrea primei instanțe, constatînd că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, veridicității și coroborării lor, corect concluzionînd asupra vinovăției inculpatului Constantin A. de săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin.(2) lit. b) și art. 349 alin.(1¹) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă, ținînd cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

Totodată, instanța de recurs menționează că temeiurile invocate de către recurent, precum și argumentele acestuia, au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de fond și cea de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărîrile pronunțate.

Din cele expuse supra, Colegiul penal conchide că decizia atacată conține temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat de avocatul Panuș L. în numele inculpatului Constantin A., precum și motivele adoptării soluției date, indicate în pct. 5 din prezenta decizie, motivarea pe care o susține și a cărei repetare nu o consideră necesară.

Colegiul penal menționează că avocatul Șontea D. indică în recursul său și temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 10) - *s-au aplicat pedepse*

individualizate contrar prevederilor legale și pct. 12) Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, însă din conținutul recursului, Colegiul constată că recurentul nu a argumentat în nici un fel invocarea acestor temeuri.

Cu toate acestea, instanța de recurs referitor la pct.10) din norma sus citată, conchide că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărîrea primei instanțe, în ce privește stabilirea pedepsei inculpatului Constantin A., deoarece la individualizarea pedepsei s-a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, inculpatului fiindu-i aplicată o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunile săvârșite.

În ce privește pct. 12) alin.(1) din art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal nu se va expune, deoarece recurentul nu și-a argumentat solicitările privind încadrarea juridică greșită a acțiunilor inculpatului Constantin A., iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

În aceste condiții instanța de recurs consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a erorilor de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate în partea condamnării inculpatului Constantin A.

8.2. Referitor la recursul ordinar declarat de inculpatul Stavila P. și avocatul acestuia, Antoci M., Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi admis, deoarece din analiza deciziei atacate, în privința inculpatului Stavila P., și din materialele cauzei, se constată că a fost admisă o eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În acest sens, Colegiul penal menționează, că potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, Colegiul penal reține, că la cererea de recurs depusă de inculpatul Stavila P. și avocatul acestuia, Antoci M., sunt anexate documente referitoare la depunerea cererii de apel de către inculpatul Stavila P. întru confirmarea celor expuse în recurs, și anume, în ce privește declararea apelului în termenul legal prevăzut de art. 402 alin.(1) Cod de procedură penală.

Din aceste acte reiese că, inculpatul Stavila P. a depus la Judecătoria Strășeni cerere de apel la data de 02 aprilie 2014, fiind înregistrată sub numărul de intrare 2901, fapt confirmat prin copia de pe această cerere (f. d.100, Vol. III), care la data de 08 aprilie 2014 a fost remisă în adresa inculpatului, contrar prevederilor legale, *de către Judecătoria Strășeni*, pentru ca acesta să îndeplinească prevederile art. 405 alin.(4) Cod de procedură penală, care stipulează că „Cererea de apel se depune la instanța a cărei sentință se atacă, cu atîtea copii cîți participanți la proces sunt” (f. d. 99, Vol. III).

Colegiul penal atrage atenția că acest fapt este confirmat prin răspunsul Judecătoriei Strășeni din 27 martie 2015, înregistrat sub numărul de ieșire 5037,

răspuns oferit la cererea inculpatului Stavila P. din 25 martie 2015 (f. d. 72; 101; 102; 103, Vol. III).

Totodată, instanța de recurs reține, că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 23 ianuarie 2015, întocmit în instanța de apel, la întrebarea procurorului către inculpatul Stavila P., ultimul a declarat că, nu ține minte, când a primit copia sentinței, iar cererea de apel a depus-o în ultima zi a termenului de apel (f. d. 46, Vol. III).

Astfel, instanța de recurs concluzionează că instanța de apel urma să verifice cele declarate de inculpatul Stavila P. cu privire la termenul depunerii cererii de apel, deoarece la moment era evident faptul, că inculpatul considera apelul său depus în termen.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit constată, că circumstanțele expuse supra confirmă necesitatea casării parțiale a deciziei atacate, și anume în privința inculpatului Stavila P., cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată, deoarece de către instanța de apel a fost comisă o eroare procesuală, care cade sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilesc procedura de rejudecare și limitele acesteia, să verifice veridicitatea celor declarate vizavi de depunerea cererii de apel la 02 aprilie 2014, prin solicitarea originalelor și consultarea în acest sens a registrelor de înregistrare a corespondenței a Judecătoriei Strășeni pentru perioada d referință, și în cazul constatării depunerii în termen a apelului de către inculpatul Stavila P., să examineze cererea de apel declarată și să se pronunțe în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel de către inculpatul Stavila P., precum și să dea răspuns la toate argumentele invocate în apel, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de prevederile practicii judiciare constante, de jurisprudența Curții Supreme de Justiție, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. 434, art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de avocatul Șontea Daniel în numele inculpatului Constantin Andrei Ion, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2015, în partea condamnării lui **Constantin Andrei Ion** în baza art. 287 alin.(2) lit. b), art. 349 alin.(1¹) Cod penal.

Se admite recursul ordinar, declarat de inculpatul Stavila Pavel Ion și avocatul acestuia, Antoci Maria, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2015, în privința inculpatului **Stavila Pavel Ion**, cu

dispunerea rejudecării cauzei în această parte, de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Pronunțată integral la **21 august 2015**.

Președinte:

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Nicolaev Ghenadie

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Moraru Petru